

РИЗИКИ У ПРОЕКТАХ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

В рамках дослідження розглянуті групи ризиків до яких схильні об'єкти альтернативної енергетики.

Ключові слова: *ризики, альтернативна енергетика, проекти.*

Постановка проблеми і мета дослідження. Проблема дефіциту енергії та обмеженість паливних ресурсів, а також нестабільна ситуація на світовому ринку енергоресурсів демонструють необхідність підвищення енергоефективності світової економіки через призму енергозбереження і глобалізації ролі альтернативних джерел енергії [1, 2].

Активізація процесу розробки та впровадження проектів альтернативної енергетики потребує вивчення факторів ризику, аналізу основних методів управління ризиками. Тому метою дослідження є визначення групи ризиків, які характерні для проектів альтернативної енергетики.

Результати дослідження. Дослідження дозволяють визначити негативні фактори, що впливають на імовірність виникнення ризиків отримання гарантованого обсягу енергії: нерівномірність енергетичного потенціалу в часі та просторі, слабкий розвиток вітчизняних технологій на промисловому рівні, необхідність створення інфраструктури, складні механізми стимулювання, технічні бар'єри, нефіксований тариф на електроенергію, не привабливі умови для інвестування, недосконала законодавча база тощо [3].

Кожен тип генерації, який використовує даний енергоресурс, схильний до специфічних ризиків:

регульовальні ризики (ризики тарифного регулювання, регулювання в області безпеки, ризики антимонопольного регулювання, ризики екологічного регулювання, стандартах надійності енергопостачання);

ринкові ризики (ризик недоотримання прибутків, зміни кон'юнктури ринку

та цін на паливо);

форс-мажорний ризик (ризик, як результат пожежі, стихійних лих, пошкодження продукції при транспортуванні);

міжнародні ризики (ризик, пов'язаний з діяльністю міжнародних корпорацій, доступ до фінансових ринків та ринків сировини);

стратегічні ризики (розробка та впровадження похибкових бізнес-рішень);

операційні ризики (виникнення відхилень в інформаційних системах та системах внутрішнього контролю, що ведуть до фінансових втрат);

технологічні та технічні ризики (непередбачені збої в роботі енергетичного об'єкту, порушення технологічних процесів, несвоєчасна профілактика та ремонт обладнання, втрати в результаті збоїв та поломок);

ресурсні ризики (ризик, що пов'язані з просторово-часовими змінами параметрів генерації енергоустановок);

інвестиційні ризики (недоотримання інвестиційних ресурсів для реалізації проектів, імовірність виникнення фінансових втрат при здійсненні інвестиційної діяльності підприємства).

Управління перерахованими вище групами ризиків залежить від можливості оцінити та зменшити імовірність настання ризикової події. Оцінка ризиків представляє собою якісний аналіз ідентифікованих ризиків, тобто проводиться суб'єктивна оцінка імовірності впливу кожного ризику, визначення критичних ризиків та прийняття рішення щодо припинення або подальшої реалізації проекту. Якісна оцінка часто супроводжується кількісною оцінкою, яка визначає імовірність виникнення ризиків і наслідки ризикових подій на проект [4].

Після проведення якісного та кількісного аналізу ризиків проводять операції з реагування на ризики. Реагування на настання ризикових подій спирається на розробку методів та технологій зниження негативного впливу ризиків на проект, несе відповідальність за ефективність захисту проекту.

Висновки. Ідентифікація, аналіз ризиків та застосування методології управління ризиками дозволяє енергокомпаніям виробити стратегію поведінки на ринку енергії, знизити виробничі витрати, створити умови для покращення інноваційної політики, виконати вимоги щодо стандартів безпеки, якості енергії,

знизити енергоємність, підвищити енергоефективність, вдосконалити та оновити експлуатаційне обладнання, оцінити капіталовкладення для покриття можливих втрат тощо.

Література

1. Барінова В.А., Ланьшина Т.А. Возобновляемые источники энергии лидируют по темпам роста в глобальном энергетическом секторе. Особенности развития возобновляемых источников энергии в России и в мире // Российское предпринимательство. – 2016. – Том 17. – № 2. – С. 259-270.
2. Сидорова Д.С. Проблеми та перспективи розвитку альтернативної енергетики у світі // Актуальні проблеми міжнародних відносин. –К., 2014. –№ 122. – С.198–208.
3. Факторы риска при сооружении энергообъектов на возобновляемых источниках энергии в России. Л.В. Нефедова, А.А. Соловьев, Л.А. Шилова, Д.А. Соловьев. Вестник МГСУ. Секция: Безопасность строительных систем. Экологические проблемы в строительстве. Геоэкология. – М.:МГСУ, 2016. – №12. – С. 79-90.
4. Семко І.Б. Моделі та методи управління ризиками портфелів проектів в енергетичній галузі : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.13.22; Донец. держ. ун-т упр. – Донецьк, 2012. – 23 с. – укр